

FORUM WERELDWIJS IN ANTALYA

Verslag en netwerken in Antalya voor het meerjarenproject “Tekenen voor Vrede”, waarin het Humanistisch Vredesberaad samenwerkt met Forum WereldWijs voor international project

“Tekenen voor Vrede” (KINDEREN TEKENEN VOOR VREDE)

‘What you do not know you cannot understand and what you don’t understand you cannot esteem.’

Deze uitspraak is tijdens ons bezoek aan het speciale onderwijscongres in Antalya (Turkije) al weer bevestigd. Als vertegenwoordigers van Forum WereldWijs waren wij uitgenodigd door de organisatie **EFEM Akdeniz Gençlik ve Spor Kulübü Derneği**, om deel te nemen aan het Europese project **“Empowerment of girls en young women”** met deze keer het thema ‘Self-confidence in girls’.

Wij, medewerkers van de werkgroep “Tekenen voor vrede”, zijn Sjanarda Inaço en Gabriele Berendt. Naast het verzorgen van HVO-lessen op diverse basisscholen in Groningen, zijn wij verbonden aan Forum WereldWijs, een ‘dienstverlening’, die zich richt op het verzorgen van workshops, projecten en trainingen op het gebied van identiteitsvorming, bevordering van emotionele en sociale intelligentie (sociale en morele vaardigheden), democratische vorming en kinderrechteneducatie (mensenrechteneducatie), ethiek en filosofie levensbeschouwing en spiritualiteit. www.forumwereldwijs.synthasite.com

Deze leerzame, inspirerende bijeenkomsten worden regelmatig georganiseerd, zoals in Frille (Duitsland) onder het motto “Seksuele oriëntatie als mensenrecht” (Gender-Politik en Heteronormativität). Tijdens deze bijeenkomst werd het fundament gelegd voor wederzijdse belangstelling en kennisuitwisseling met Turkse vrouwen die mijn passie delen voor kinderen, educatie, muziek, kunst en cultuur. Het werk als HVO-docent en in het bijzondere in mijn spel over behoeften en rechten van kinderen [NODIG OF OVERBODIG] trok hun aandacht.

De werkgroep vredeseducatie NOORD

Werd geformeerd na een vredeseducatie-training in Groningen. De verbinding tussen Vredeseducatie en Kinderrechten(educatie), die het HVB beoogt in de opzet voor het project ‘Tekenen voor Vrede’ sprak zeer aan evenals de internationale oriëntatie. Scholen en andere instellingen voor kinderen en jongeren behoren tot de doelgroep, wat erg goed paste bij ons werkveld. De groep bestaat uit: Hanna ten Zijthoff, vrije kunstenaar; Gabriele Berendt,

oprichtster van Forum WereldWijs, ontwerpster en uitgeefster van lesmateriaal; Sjanarda Inacio, bachelor criminologie, allen docenten HVO.

Een ‘pilot’ op 4 openbare basis scholen in de stad Groningen resulteerde in fantastische tekeningen en door het onderwerp geïnspireerde gedichten van kinderen uit groepen 7 en 8. De tekening waren te zien op de internationale dag van de vrede, 19 sept. 2010.

Netwerken, passie en volharding kunnen het project brengen tot iets bijzonders op international niveau. Inzet van alle connecties kunnen een netwerk leveren tussen Duitsland, Spanje, Curaçao, Polen, Roemenië, UK, Rusland, Denemarken, Turkije.

Succes van het project “KINDEREN TEKENEN VOOR VREDE”?

Op de bijeenkomst in Antalya bleek de rijkdom van diversiteit en het verbindende van universaliteit. Vreemden werden vrienden die verschilden in religie, mens- en wereldbeeld maar een in hun mens-zijn (hier in het bijzondere vrouw-zijn). Allen gemeenschappelijk op zoek naar een eerlijkere en vreedzamere wereld, waar vrouwen (en moeders) zich vooral sterk voor maken. Dat maakt hen geschikt om zich in te zetten voor Vrede en Kinderrechten.

‘Empower the girls en future mother en you wil empower the children.’

Indrukwekkend waren de deelnemende jonge vrouwen, wat bevestigt de visie: **Wijsheden zijn overal en in iedereen te ontdekken, wij moeten alleen weer leren zij te zien en te horen.**

Enjoy your live, but take responsibilities

UNIVERSELE RECHTEN VRAGEN OM UNIVERSELE VERANTWOORDELIJKHEID

Het project “KINDEREN TEKENEN VOOR VREDE” dient zo snel mogelijk worden uit gebouwd, financiële hulp is daar een extra stimulering bij, waarvoor dank.

In het jaar 2010-2011 ondersteunt het HIVOS het eerste jaar van de vijfjaars planning.

November 2010, Verslag: Gabriele Berendt